

Hva er ditt største behov?

Andakt på årsmøtet 4.2.10 av Oddvar Sjøvik

Ved overgangen til et nytt årtusen ble det gjort en stor levekårsundersøkelse her i Norge. Blant mange spørsmål, var disse to: 1. Hva er ditt største problem? 2. Hva er ditt største behov?

Ca 25 % svarte at deres største problem var *ensomhet*! Når det gjaldt de største *behov* fikk disse tre høyest score i denne rekkefølgen: Å bli sett, å bli tilgitt, å ha noe å håpe på! Selv om undersøkelsen nå er ti år gammel, tror jeg den fortsatt er aktuell.

Dette var ikke en undersøkelse blant kristne, men min reaksjon var: Her har vi som kristne virkelig noe å tilby, her har vi virkelig svar å gi:

1. Ensomhet

En av fire nordmenn er altså ensomme. Det er ingen god følelse og vi har vel alle til tider opplevd ensomhet i større eller mindre grad. Venner flytter, relasjoner brytes, ekteskap går i stykker, man mister sin kjære... Julen som skulle være en familiefest, blir for mange den verste tiden på året. Denne julen reiste 250 000 nordmenn til Syden for å feire jul der. Det var sikkert ikke bare fordi de lengtet etter varme.

Allerede fra skapelsen, sa Gud: 1 Mos 2,18: *"Det er ikke godt for mannen å være alene."* Det gjelder ikke bare for oss menn. Ordet som er brukt for mannen, *ha adam*, kan også oversettes *menneske*. Nå var riktignok mannen alene på banen da Gud sa dette, men når det står at Gud skapte *mennesket* i sitt bilde, så brukes samme ordet *adam*.

Her kan vi som forsamling tilby et fellesskap, en ny familie, som ikke bygger på prestasjoner, posisjoner, utseende eller rikdom, men på kjærlighet. Overfor ensomme og rotløse mennesker nytter det ikke med programbasert virksomhet og hektisk møteaktivitet. Vi må tilby livsnære og varme relasjoner, et fellesskap og en familie å høre til. Da vil troen vokse fram som fører til forvandling, til en ny fødsel: Joh 1,12 *Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn.*

Når Gud er vår far, da er vi alle søsken. Og søsken hører sammen. Venner velger vi oss, søsken får vi, og de hører med i familien med samme rett som oss. Og der dette fellesskapet bygger på sannhet og ærlighet kan det oppleve veldig sterkt. Johannes sier: 1 Joh 1,7 *Men dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønnns blod renser oss for all synd.*

Om de første kristne ble det sagt: Apg 2,46 *De holdt sammen, og hver dag samlet de seg trofast på tempelplassen; i hjemmene brøt de brødet, og de spiste sammen med oppriktig og inderlig glede.*

2. Behovet for å bli sett

Dette er et grunnleggende behov like fra vi er små: "Pappa, mamma, se på meg", roper den lille. Noe av det viktigste vi kan gi barna er øyekontakt og konsentrert oppmerksomhet.

Men også for oss voksne er det fryktelig å ikke bli sett. Derfor finner folk på de underligste ting for å bli sett. Ikke minst er det visst bra å bli sett på TV. Bente Bratlund har skrevet et tankevekkende dikt om dette som heter: **Å ikkje bli sett**

Å ikkje bli sett.
 Vera usynleg i massen og sjå glitrande stjerner
 omkring seg.
 Kven løfter opp? Og kven dekker til?
 Kor lenge kan ein tåla blick som flyt forbi og ord som
 ingen gir?
 Kor lenge er ein stå der utan å bli sett, før ein misser seg
 sjølv?
 Kor farleg det er å ikkje bli sett.
 Kor farleg ikkje å sjå.
 Å festa blikket mot same uoppnåelige stjerner,
 Higa mot dei same uendelege tindar.
 Så står vi så nær kvarandre at skuldrane våre rører
 ved den andre.
 Om vi senka blikka våre og snudde oss mot einannan
 kunne vi skapt kvarandre til stjerner.
 For den som blir sett, funklar.

Vi tror på en Gud som ser. For noen er det en skremmende tanke, men det er egentlig det beste som finnes. Det fikk trellkvinnen Hagar erfare da hun hadde flyktet fra Sarai og forvillet seg langt ut i ørkenen. Der fant Herrens engel henne og spurte:

1 Mos 16,8: *"Hagar, Sarais trellkvinne, hvor kommer du fra, og hvor skal du hen?"*

Selvsagt visste Herren det, men han gir Hagar anledning til å være ærlig. Og det var hun: *"Jeg har rømt fra Sarai, min matmor."* Fordi hun bekjente sin sanne situasjon, sa engelen: 1 Mos 16,9-10 *«Vend tilbake til din matmor, og bøy deg under hennes hånd!»* 10 Og han fortsatte: *«Stor vil jeg gjøre din ætt, så tallrik at ingen kan telle den.»*

Da gav Hagar Herren, som hadde talt til henne, navnet: *«Du er Gud som ser.»* For hun sa: *«Har jeg her virkelig fått se et glimt av ham som ser meg?»* 1 Mos 16,13

Hvor kommer du fra, og hvor skal du hen? Hadde Hagar løyet, hadde det blitt mer ørken.

Herren stiller det samme spørsmål til oss. Han ser oss, han kjenner oss. Våger vi å være ærlige, vil det bli til velsignelse.

Og vi som er barn av en far som ser, vi må også legge vinn på å se hverandre og noen ganger våge å stille nærgående spørsmål, ikke for å anklage, men for å hjelpe på rett vei.

Om Jesus står det mange ganger at han så. Han så den enkelte slik som Sakkeus, han så folkemengden, han så markene som var hvite til høst. Alf Halvorsen pleier si at vi må be Jesus om å få åndelige progressive briller som både ser de nære og de fjerne mennesker som Jesus elsker.

Jeg synes Karl Ludvig Reichelt sier det så vakkert i den kjente misjonssalmen: "Din rikssak Jesus være skal":

Gi meg ditt ømme frelsersinn for slektens sorg og harm!
Lukk meg i dine smerter inn og gjør meg sterk og varm!
Lær meg å skue med ditt blikk hvert folk som liv og grenser fikk,
å bære verdens nød og skam med kjærlighetens offerbrann
til døden tro, tålmodig, sterk og fro!

3. Behovet for å bli tilgitt

Mange mennesker i dag bærer på skyldfølelse og skam. De føler på svikt overfor ektefelle og barn, de sliter med skyldfølelse på grunn av brutte relasjoner, de vet de har handlet galt ved økonomisk snusk, seksuell urenhet, og fusk på ulike områder i livet.

Skyldfølelsen forsvinner ikke ved å benekte den, heller ikke ved å døyve den med alkohol og piller. Det må et oppgjør til, både med mennesker og med Gud.

Philip Yancey har skrevet en nydelig bok som på norsk heter "Nådens gåte". Der refererer han til en fortelling av Ernest Hemingway: En spansk far ville forsone seg med sin sønn som hadde rømt til Madrid. Den angrende faren satte inn annonse i avisen El Liberal: "*Paco, møt opp på hotell Montana tirsdag formiddag. Alt er tilgitt. Pappa.*" Paco er et vanlig navn i Spania, og da faren kom opp til hotellet møtte han 800 unge menn ved navn Paco som stod og ventet på sine fedre.

Nå var det bare én sønn som ble forsonet med sin far den dagen. Men Gud, vår far, vil gjerne tilgi alle sine barn som kommer til ham, betingelsesløst av nåde, fordi en annen har betalt straffen i vårt sted. Nåden er unik. Bare kristendommen har dette fantastiske budskapet at din synd kan bli tilgitt og slettet ut fordi en annen har gjort opp for deg.

4. Behovet for noe å håpe på.

"Så lenge det er liv, er det håp", heter et gammelt ordtak. Det er minst like sant å snu det om og si: "Så lenge det er håp, er det liv". Når mennesker mister noe å håpe på, mister de ofte både vilje og lyst til å leve.

Men våre menneskelige håp kan være temmelig usikre: ”Jeg håper jeg står til eksamen”, sier studenten. ”Jeg håper jeg vinner i Lotto”, sier andre. Enda mer usikkert. Du må i alle fall legge inn en kupong....

Vi har en Gud som sier: *Jer 29,11 For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.*

Han har en god plan for dette livet og et trygt håp for evigheten. Peter sier i 1 Pet 1,3: *Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny og gitt oss et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde!*

Jesu oppstandelse garanterer vårt håp. Slik han oppstod, slik skal vi en dag oppstå og bli ham like. Da skal *vi skal se ham som han er...* sier Johannes i 1Joh 3, 2. Jeg kjenner det som om det sitrer i kroppen av spenning og forventning: Ham som jeg har lært å kjenne, lært å elske, ham jeg har tjent, trodd på og tilbedt uten å se – hans skjønnhet skal jeg få skue klart! Ansikt til ansikt! For en dag det skal bli! Da er det oppfylt det som ble talt ved profeten Jesaja: *Med egne øyne skal jeg skue Kongen i hans skjønnhet.* 33,17.

Avslutning

Finnes det mennesker i Mandal som sliter med ensomhet, som ønsker å bli sett, tilgitt og som lengter etter noe å håpe på? Ganske sikkert! Er det da bruk for Normisjon Mandal? Absolutt! Men Normisjon Mandal består av enkeltmennesker, av deg og meg. Vi er *sendebud i Kristi sted*, sier Paulus i 2 Kor 5,20. Vi er kalt til å få med, se, bringe tilgivelse og be for mennesker så de kan få del i det evige håp!